

رفیق فیض احمد، رهبر سترگ جنبش چپ انقلابی افغانستان

در 21 عقرب 1365 جنبش انقلابی افغانستان بار دیگر پیشوای بزرگی را از دست داد. درین روز خون داکتر فیض احمد د رکنار عده ای از رفقای انقلابی به دست قصابان گلبدینی به زمین ریخت تا گل سرخ انقلاب بشکفتد و نسیم رهایی توده ها موج آفرین گردد.

رفیق فیض احمد که زندگی پر بارش را وقف زحمتکشان، رشد و تعالی جنبش انقلابی نموده بود، بعد از آنکه «جنبش دموکراتیک نوین» با اشتباهات و انحرافات بسیاری رو به رو گردید، دیگر قادر به ادامه مبارزه با چنین حرکتی نبود، از آن جدا و «گروه انقلابی خلقهای افغانستان» را به کمک عده ای از رفقای دیگر ایجاد نمود تا برای جنبش انقلابی کشور الترنا تیو جدیدی ارائه و اعضای این جنبش را به دور آن جمع نماید. «گروه انقلابی خلقهای افغانستان» تحت رهبری داکتر فیض احمد به زودی گسترش یافت و در چند ولایت کار منظم تشکیلاتی را آغاز نمود و به تهدید بزرگی برای مزدوران روس مبدل گشت. در 14 اسد 1358 «گروه انقلابی خلق های افغانستان» در بالاحصار حرکت نظامی را به راه انداخت، با وجودیکه این حرکت اشتباه بود، اما ثابت کرد که گروه از چه توانایی و قدرتی بر خوردار می باشد. در فرجام این عملیات عده ای بسیاری از اعضای و کادر های گروه شهید و یا زندانی شدند که رفیق داکتر نیز جزء دستگیر شدگان بود. رفیق داکتر بعد از چند روز قادر به فرار از زندان صدارت شد و بار دیگر به رفقای گروه پیوست. حرکت بالاحصار بر گروه ضربه مرگباری وارد کرد که اگر رهبری چون داکتر فیض نمی داشت، در همان روز های اول نابود می گشت. مگر درایت و آگاهی سیاسی داکتر باعث شد تا «گروه انقلابی خلقهای افغانستان» از نابودی حتمی نجات و بر مشکلات چیره گردد.

بعد از آنکه در سال 1359 «گروه انقلابی خلقهای افغانستان» به «سازمان رهایی» مبدل گشت، هنگامی بود که نیرو های شوروی به اشغال مستقیم کشور ما دست زده و در هر گوشه شعله های نبرد رهاییبخش زبانه می کشید. عده ای زیادی از اعضای سازمان برای شرکت درین نبرد به جبهات جنگ روانه شدند و به این صورت مشکلات سازمان بیشتر شد. سازمان رهایی زیر رهبری رفیق داکتر فیض احمد از یکطرف زیر فشار روسها ورژیم دست نشانده و از سوی دیگر زیر ضربات تنظیم های فاشیست مذهبی قرار گرفت که درین جریان خون دهها کادر و عضو سازمان به دست روسها و فاشیست های مذهبی ریخته و به قافله بزرگ شهیدان جنبش انقلابی که لست طولی دارد، پیوستند. محسن، راهب، داوود، اشرف، استاد حبیب الله، نعمت، بصیر جان، ماما حکیم، یوسف، داکتر صمد درانی، داکتر اسد، پسرلی، فهیم، سعید جان، الفت، حارث، نجیب، حمزه، قباد، یعقوب، عبدالله، میرویس، محمود و دهها عضو دیگر در راه آزادی و ایدیولوژی خود سر های شان را فدا و با خون سرخ خود نهال انقلاب را بارور و در هر دشت و دره لاله سرخ شکوفا کردند.

سازمان انقلابی افغانستان در کنار اینکه امروز شهادت رفیق داکتر فیض احمد را به تجلیل می گیرد، یاد رهبران دیگر جنبش انقلابی کشور چون اکرم یاری، مجید کلکانی و لطیف محمودی را نیز گرامی داشته، زیرا جانفشانی ها و عمل انقلابی این رهبران چون مشعلی راه سازمان های انقلابی میهن ما را روشن نمودند.

سازمان انقلابی افغانستان تعهد می نماید که به هیچ صورت برای افراد و یا تشکلاتی اجازه ندهد که شوکت و اعتبار راه سرخ رفیق فیض احمد را با اخذ مدال های امپریالیستی بر زمین بزنند. سازمان انقلابی افغانستان تعهد می نماید که تا زمانی بیرق

سرخ رفیق فیض احمد و یاران رفتۀ او را به اهتزاز نگهدارند و راه آنان را دوام دهند که خونی در رگ و نفسی به جان داشته باشند. ادعای تجلیل واقعی از خون سرخ شهیدان انقلابی برای اعضای سازمان ما زمانی درست و بجاست که شجاعت، جانفشانی، رفیق دوستی و نفرت از امپریالیست ها را در تیوری و عمل پیاده کنند.

**مرگ بر امپریالیزم
به پیش در راه سوسیالیزم**

سازمان انقلابی افغانستان

21 عقرب 1389